

สังฆมณฑลอุดรธานี
เรื่อง
แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015
ของสังฆมณฑลอุดรธานี

พระศาสนจักรในสังฆมณฑลอุดรธานีได้ประกาศใช้ “แผนแม่บททิศทางการอภิบาล คริสตศักราช 2001-2010 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” สำหรับ 10 ปีที่ผ่านมา เมื่อวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 2001 บัดนี้ เพื่อสานต่อแผนแม่บททิศทางการอภิบาลดังกล่าว สังฆมณฑลอุดรธานีจึงได้ร่วมกันจัดเตรียม “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” ขึ้นเพื่อเป็นแม่บทพันธกิจการอภิบาลและการประกาศข่าวดีในช่วง 5 ปีนับแต่นี้เป็นต้นไป

เป้าประสงค์ของแผนอภิบาลฉบับนี้ไม่ใช่เป็นการเริ่มต้นทุกสิ่งใหม่ แต่เป็นการเสริมต่อพันธกิจตาม “แผนแม่บททิศทางการอภิบาล คริสตศักราช 2001-2010 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” โดยยังคงยึดหลักการเดิมที่เน้น “การสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง การทำงานแบบองค์รวม และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง” แต่มีปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์และพันธกิจเล็กน้อยเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับสิ่งท้าทายและความจำเป็นเร่งด่วนของพระศาสนจักรในสังฆมณฑล ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

หลังจากได้ไตร่ตรองสิ่งท้าทายและความจำเป็นเร่งด่วนต่างๆ ดังกล่าว พบว่าแม้มีปัจจัยที่เป็นตัวแปรหลายอย่างที่เป็นลักษณะเฉพาะของสังฆมณฑล แต่ประเด็นหลักที่ต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นและไปให้ถึงเหมือนประเด็นหลักของแผนอภิบาลระดับชาติที่ว่า “อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี” ซึ่งให้ความสำคัญกับชุมชนคริสตชนพื้นฐานหรือชุมชนวัด โดยมุ่งเสริมสร้างและพัฒนาให้เป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่มีชีวิตชีวา เป็นชุมชนศิษย์พระคริสต์เจ้าที่แท้จริง ซึ่งเจริญชีวิตตามบัญญัติรักของพระองค์ สามารถเป็นประจักษ์พยาน ประกาศและแบ่งปันข่าวดีให้กับเพื่อนพี่น้องต่างความเชื่อและร่วมชุมชนเดียวกันได้

แม้ว่าแผนอภิบาลฉบับนี้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับชุมชนคริสตชนพื้นฐานหรือชุมชนวัด โดยมี “วิถีชุมชนวัด” เป็นวิธีการหลักและเครื่องมือสำคัญ สังฆมณฑลอุดรธานีไม่ลืมน่ายังมีพันธกิจอื่นซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่ากันและต้องทำไปพร้อมกันกับงานเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนดังกล่าว ด้วยเหตุนี้สังฆมณฑลจึงเลือกและกำหนดประเด็นหลักของงานอภิบาลและประกาศข่าวดีดังนี้ คือ

ประเด็นที่ 1 กลุ่มวิถีชุมชนวัด

ประเด็นที่ 2 สภาอภิบาลระดับวัดและระดับสังฆมณฑล

ประเด็นที่ 3 การประกาศและแบ่งปันข่าวดี

ประเด็นที่ 4 พันธกิจรักและรับใช้สังคม

ประเด็นที่ 5 การศึกษาอบรมแบบคาทอลิก

สังฆมณฑลอุดรธานีหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในพันธกิจต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในแผนอภิบาลฉบับนี้จากคริสตชนทุกคนเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นผู้อภิบาล ผู้ร่วมอภิบาล นักบวชทั้งชายและหญิง รวมทั้งพี่น้องสัตบุรุษทุกท่าน

ในโอกาสปิดปีพระวาจาของสังฆมณฑลและฉลองสถานฝึกกรรมสันติราชประจำปี ค.ศ. 2010 สังฆมณฑลอุดรธานีมีความยินดีที่จะประกาศ “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” ให้บรรดาพี่น้องคริสตชนและทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน โดยมีกำหนดระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี นับจากวันประกาศนี้เป็นต้นไป

ขอองค์สันติราชา องค์อุปถัมภ์ของสถานฝึกกรรมแห่งนี้ และพระมารดานิจจานุเคราะห์ องค์อุปถัมภ์ของสังฆมณฑลอุดรธานี พร้อมด้วยพระจิตเจ้า ได้เดินเคียงข้างและนำทางเราทุกคนให้สามารถปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าในแผนอภิบาลดังกล่าวนี้ได้สำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ได้วางไว้ทุกประการ และ “ขอพระหรรษทานและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” (1 คร 1:3)

อวยพรมายังพี่น้องทุกท่าน

(พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ชาติวิสัย)

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี

(คุณพ่อลูกา พัฒนา อุปการ)

เลขาธิการสังฆมณฑลอุดรธานี

ให้ไว้ ณ อุดรธานี

วันที่ 10 ธันวาคม คริสตศักราช 2010

โอกาสฉลองสถานฝึกกรรมสันติราชาและวันปิดปีพระวาจาของสังฆมณฑลอุดรธานี

แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้า
ร่วมเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์
อุทิศตนเรียนรู้อัก
รัก และรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

พันธกิจ

พระศาสนจักรในสังคมพลอุดรธานี
มุ่งเสริมสร้างชุมชนศิษย์พระคริสต์
ร่วมพันธกิจประกาศข่าวดี
โดยมีองค์พระจิตเจ้าเป็นผู้นำทาง
ไว้วางใจในความรักของพระเจ้า
เข้าถึงผู้ยากไร้
เอาใจใส่ผู้รอโอกาส
ชาญฉลาดในการทำงานแบบองค์รวม
ร่วมประสานสัมพันธ์กับองค์กรทุกระดับ

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

1. หลังจากสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้ประกาศใช้ “ทิศทางงานอภิบาล คริสตศักราช 2000-2010 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย” เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 2000 สังฆมณฑลอุดรธานีได้ตอบสนองทิศทางงานอภิบาลนี้ โดยการจัดสัมมนาเตรียมยกร่างแผนแม่บททิศทางงานอภิบาลระดับสังฆมณฑล 2 ครั้ง กล่าวคือ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 23-24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2001 และครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 1-2 มิถุนายน ค.ศ. 2001 และประกาศใช้ “แผนแม่บททิศทางงานอภิบาล คริสตศักราช 2001-2010 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” เมื่อวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 2001

2. ในปี ค.ศ. 2005 สังฆมณฑลได้ประเมินผลการดำเนินการตามแผนกิจกรรมในแผนแม่บททิศทางงานอภิบาลดังกล่าว พบว่าผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับน้อย ดังนั้น จึงรณรงค์ให้ทุกหน่วยงานได้ปฏิบัติตามแผนกิจกรรมที่วางไว้อย่างเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

3. ณ เวลาปัจจุบัน พระศาสนจักรคาทอลิกแห่งประเทศไทย เปิดหัวใจทบทวนคำสอนขององค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ที่ย้ำว่าพระเจ้าเป็นความรัก (Deus Caritas Est) ซึ่งเป็นหัวใจข้อคำสอนแรกสุดของพระองค์เมื่อเริ่มพระสมณสมัย เป็นการตอกย้ำความจริงแห่งความรักของพระเจ้าที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันซึ่งเรียกร้องให้ทบทวนความหมายและการประทับอยู่ของพระเจ้าอย่างแท้จริง เพราะเหตุว่าโลก สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองปัจจุบัน ล้วนต้องการการประทับอยู่ของพระเจ้าเพื่อเป็นคำตอบแท้จริงของชีวิต ด้วยเหตุนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่พระศาสนจักรต้องประกาศความรอดพ้นด้วยความหวัง (Spe Salvi) ที่มาจากพระเจ้าเพื่อยืนยันความรักของพระเจ้าในโลกแห่งความเป็นจริงได้เสมอไป จึงเป็นเวลาอันสำคัญและสมควรยิ่งที่พระศาสนจักรต้องเผชิญกับกระแสโลกปัจจุบันด้วยพลังแห่งความเชื่อ ความหวัง และความรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรักในความจริง (Caritas in Veritate) และความจริงนั้นคือองค์พระคริสตเจ้า เพราะพระองค์เท่านั้นเป็นคำตอบสำหรับสถานการณ์ในโลกปัจจุบันได้อย่างแท้จริง

สภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมไทยในปัจจุบัน

4. ทางด้านเศรษฐกิจนั้น ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาพบว่าประเทศไทยรับเอาระบบทุนนิยมซึ่งมีวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเป็นตัวขับเคลื่อน ทำให้คนจำนวนน้อยที่มีโอกาสเหนือกว่า ครอบครองปัจจัยการผลิตและโภคทรัพย์ส่วนใหญ่ไว้ในมือ เน้นการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดมาสร้างมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ ทำให้สังคมเมืองเจริญรุ่งเรือง ในขณะที่ชนบทถูกปล่อยให้ล้าหลัง ระบบเศรษฐกิจเช่นนี้ ก่อให้เกิดความขัดแย้งและช่องว่างระหว่างกลุ่มประชากรอย่างเห็นได้ชัด

การเปิดการค้าเสรี ทำให้เกษตรกรต้องเสียเปรียบและราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ทั้งนี้สืบเนื่องจากการหลั่งไหลเข้ามาของผลผลิตทางการเกษตรที่ราคาถูกกว่าจากต่างประเทศ มีการแข่งขันและ

ครองครองที่ดินซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตพื้นฐานทางการเกษตร เกษตรกรจำนวนมากไร้ที่ดินทำกิน ส่วนใหญ่ต้องแบกรับภาระหนี้สินจำนวนมาก แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีกระแสความพยายามส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง ที่เน้นความเพียงพอและการพึ่งตนเองมากกว่าเน้นเพื่อการพาณิชย์ที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

การปล่อยให้มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ไม่รับผิดชอบ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสภาพแวดล้อม ทำลายระบบนิเวศ และชีวิตความเป็นอยู่ของประชากร ผลที่ตามมาคือภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคนและระบบนิเวศกลายเป็นวัฏจักรการท้อแท้ก็เป็นที่ปัจจัยสำคัญในการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศเช่นกัน ซึ่งเป็นผลกระทบทำให้ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น

5. การเมืองในประเทศไทย มีพลวัตและความซับซ้อนมากขึ้นแต่ระบอบประชาธิปไตยของประเทศกลับอ่อนแอลง พรรคการเมือง กลุ่มธุรกิจและประชาสังคมมีอิทธิพลต่อรัฐมาก รัฐบาลมักใช้ยุทธศาสตร์ประชานิยมเป็นฐาน ก่อให้เกิดความขัดแย้งและการแตกแยกทางด้านแนวคิดและอุดมการณ์ในสังคมอย่างยืดเยื้อ เกิดการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองในทุกรูปแบบ เพื่อแสวงหาและตักตวงผลประโยชน์และฉ้อราษฎร์บังหลวงขนานใหญ่ ขณะที่รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพและพลังพอที่จะขับเคลื่อนนโยบายที่สำคัญและตอบสนองต่อปัญหาของคนยากจนได้ แต่ในอีกด้านหนึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ มีการติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมือง มีการวิพากษ์วิจารณ์ แม้ว่าจะมีความคิดเห็นที่ต่างกัน และมีประชาชนจำนวนมากขึ้นที่มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ก็ตาม

6. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ก้าวล้ำ แม้นำความสะดวกสบายและรวดเร็วมาให้ แต่ในอีกบริบทหนึ่ง ก็นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงด้านคุณค่า วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม โดยเฉพาะเยาวชนที่ละทิ้งคุณค่าความดีงามด้านจิตใจ และหันไปสู่ความลุ่มหลงทางวัตถุนิยมและดำเนินชีวิตแบบไร้มาตรฐานทางศีลธรรมที่ถูกต้อง

สภาพจริงของพระศาสนจักรในสังฆมณฑลอุดรธานี

7. สังฆมณฑลอุดรธานีเป็นพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าใน 6 จังหวัดภาคอีสานตอนบน คือ อุดรธานี ขอนแก่น เลย หนองบัวลำภู หนองคาย และบึงกาฬ กลุ่มคริสตชนส่วนใหญ่มาจากหลายเชื้อชาติ มีวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลาย และดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางเพื่อนพี่น้องต่างความเชื่อ ด้วยความเชื่อมั่นคงที่ได้รับการปลุกฝังจากบรรดาธรรมทูตรุ่นแรก คริสตชนได้มีส่วนร่วมในการประกาศข่าวดี ด้วยการดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าจนทำให้เกิดกลุ่มคริสตชนใหม่ขึ้นอย่างต่อเนื่อง

8. ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พระศาสนจักรในสังฆมณฑลอุดรธานีได้เจริญชีวิตและปฏิบัติพันธกิจดังกล่าวข้างต้นอย่างเอาใจใส่และจริงจัง แต่เนื่องจากค่านิยมของสังคมในปัจจุบันตรงกันข้ามกับคุณค่าของพระวรสาร จึงส่งผลให้การปฏิบัติศาสนกิจ การเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจใน “ข่าวดี” ตามคำสอนของพระเยซูเจ้าในอดีตที่ผ่านมายังขาดความเข้มข้นเท่าที่ควร ไม่สามารถหยั่งรากลึกกลงในชีวิตจิตใจ

และไม่เป็นแรงบันดาลใจให้คริสตชนเป็นประจักษ์พยานได้อย่างแท้จริงและเพียงพอ ยิ่งกว่านั้น ยังมีกลุ่มเป้าหมายหลากหลายที่ต้องการการอภิบาลเป็นพิเศษ มีทั้งเด็ก และเยาวชน รวมทั้งคริสตชนที่ละเลยความเชื่อ อันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การแต่งงานกับพี่น้องต่างความเชื่อ การมีความรู้ความเข้าใจในด้านศาสนาที่ผิวเผิน และการอภิบาลไม่ทั่วถึง เป็นต้น

9. ผลจากการทำวิจัย เรื่องการใช้หลักสามประการของแผนกศิษยาภิบาล คริสตศักราช 2000-2010 คือ “การสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง การทำงานแบบองค์รวม และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง” พบว่า คริสตชนทุกระดับต่างมองเห็นความสำคัญ มีความตระหนักและยอมรับในหลักการดังกล่าว แต่ยังคงต้องการพัฒนาทักษะในการนำหลักทั้งสามประการไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและเกิดผล

สิ่งที่ท้าทายพระศาสนจักรในสังคมทลอุดรธานี

10. จากสภาพจริงข้างต้น สังคมทลอุดรธานีมองเห็นปัญหาและความทุกข์ยากของคริสตชนผู้กำลังจาริกอยู่ในโลกนี้และตกเป็นส่วนหนึ่งของสภาพดังกล่าวซึ่งนำไปสู่วัฒนธรรมแห่งความตาย สังคมทลอุดรธานีจึงต้องทบทวนบทบาทของตนในฐานะผู้นำแห่งความรอดพ้นและมโนธรรมของสังคม ที่จะต้องเป็นประจักษ์พยานถึงวัฒนธรรมแห่งความรัก ชีวิต และความรอดพ้น มุ่งมั่นในการนำประชากรของพระเจ้าสู่พระอาณาจักรของพระองค์ ซึ่งเป็นพระอาณาจักรแห่งความรักและสันติ โดยผ่านทางพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็น “หนทาง ความจริง และชีวิต” (ยน 14:6)

แนวทางในการจัดทำแผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังคมทลอุดรธานี

11. สังคมทลอุดรธานี ได้เตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนอภิบาล 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ก่อนอื่นหมดได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมการอบรมกระบวนการวิถีเชิงบวก (Appreciative Inquiry) ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ (2-6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009) จากนั้น จึงได้ส่งคณะกรรมการยกย่องเข้าร่วมประชุมสัมมนา ระดับภาคเพื่อกำหนดแผนอภิบาล ณ โรงแรมกิจตรงวิลล์ รีสอร์ท อุดรธานี (10-13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009) สุดท้าย คณะกรรมการยกย่องชุดเดิมได้เข้าร่วมการประชุมสัมมนา ระดับชาติเพื่อกำหนดแผนอภิบาล ณ ศูนย์ฝึกอบรมงานอภิบาล “บ้านผู้หว่าน” สามพราน นครปฐม (19-23 เมษายน ค.ศ. 2010)

ก่อนการประชุมสัมมนา ระดับชาติ สังคมทลอุดรธานีได้จัดสัมมนา ระดับเขตทั้ง 4 เขต ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2010 โดยใช้กระบวนการ “วิถีเชิงบวก” คำถามที่ใช้ในกระบวนการนี้ดึงมาจากวิสัยทัศน์ของแผนแม่บททลอุดรธานี คริสตศักราช 2001-2010 ของสังคมทลอุดรธานี ที่ว่า “ประชากรของพระเจ้า เป็นหนึ่งเดียว ยึดมั่น และเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสตเจ้า” ผลที่ได้จากการสัมมนาพบว่า มีเนื้อหาสอดคล้องกับแนวทางและแผนกิจกรรมที่ระบุไว้ในแผนแม่บททลอุดรธานี ดังกล่าว

เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดสัมมนา ยกย่อง “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังคมทลอุดรธานี” ระหว่างวันที่ 11-13 ตุลาคม ค.ศ. 2010 ณ โรงแรมการ์น อุดรธานี คณะกรรมการยกย่องได้รวบรวมเนื้อหา จัดหมวดหมู่ และเรียบเรียงข้อเสนอที่ได้มาจากการสัมมนาทั้ง 4

เขต ให้สอดคล้องกับ “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย” พร้อมทั้งได้เสนอแนวทางปฏิบัติ และคำถามสำหรับการไตร่ตรองในแต่ละบทด้วย หลังจากนั้น คณะกรรมการร่างจึงได้นำเสนอผลต่อสภาสงฆ์เพื่อแก้ไขและปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคณะที่ปรึกษาพระสังฆราชลงมติรับรองให้ประกาศใช้แผนอภิบาลฯ ดังกล่าวต่อไป

12. เป็นที่น่าสังเกตว่า แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังฆมณฑลอุดรธานี มีลักษณะเป็นการติดตาม และสานต่อแผนแม่บททิศทางการอภิบาล ค.ศ. 2001-2010 ไม่ใช่เป็นการเริ่มทุกสิ่งใหม่ทั้งหมด แต่เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาชุมชนวัดซึ่งมีฐานปฏิบัติพันธกิจต่อเนื่องจากแผนแม่บทดังกล่าว โดยเน้นให้ “ชุมชนวัด” เป็นเป้าหมายหลัก

ด้วยเหตุนี้ อาศัยพระพร พละกำลังและแสงสว่างจากการนำของพระจิตเจ้า สังฆมณฑลอุดรธานี มีความยินดีประกาศ “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” เพื่อเป็นแนวทางในการเจริญชีวิตและปฏิบัติพันธกิจเป็นหนึ่งเดียวกันดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 2

อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์

“กลุ่มคริสตชนสมัยแรก เป็นกลุ่มผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่คิดว่าสิ่งที่ตนมีเป็นกรรมสิทธิ์ของตน แต่ทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม บรรดาอัครสาวกยังคงเป็นพยานยืนยันถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเครื่องหมายอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ และทุกคนได้รับความเคารพนับถืออย่างสูง ในกลุ่มของเขาไม่มีใครขัดสน ผู้ใดมีที่ดินหรือบ้านก็ขายและมอบเงินที่ได้ให้บรรดาอัครสาวก เพื่อแจกจ่ายให้ผู้มีความเชื่อแต่ละคนตามความต้องการ” (กจ 4:32-34)

บทที่ 1

เสริมสร้างศิษย์และพัฒนาความเชื่อ

โดยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์ และการอธิษฐานภาวนา

13. “คนเหล่านั้นประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง ร่วมพิธีบิขมนมปัง และอธิษฐานภาวนา” (กจ 2:42) รูปแบบชีวิตของศิษย์พระคริสต์เจ้าในยุคอัครสาวกให้ภาพชัดเจนของการเป็นพระศาสนจักรเสมอมา ชุมชนศิษย์จะมีชีวิตชีวาอย่างแท้จริง เมื่อได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวาจา ศีลมหาสนิท และการอธิษฐานภาวนา ทำให้การประทับอยู่ของพระคริสต์เจ้าในชุมชนเด่นชัด โดยการแบ่งปันประสบการณ์ความเชื่อ เสริมต่อกันอาศัยการฟังพระวาจา ไตร่ตรองและนำพระวาจานั้นไปปฏิบัติในชีวิตส่วนตัวและส่วนรวม มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันฉันพี่น้อง

14. ในยุคปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน “พระศาสนจักรมิได้หยุดยั้งที่จะนำอาหารเลี้ยงชีวิตคริสตชนทั้งจากโต๊ะพระวาจาและจากโต๊ะพระกายพระคริสต์เจ้าเสนอให้สัตบุรุษ พระศาสนจักรถือเสมอมาและยังถือต่อไปว่า พระคัมภีร์พร้อมกับธรรมเนียมประเพณีศักดิ์สิทธิ์ เป็นบรรทัดฐานสูงสุดของความเชื่อของตน” (DV 21) เมื่อพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์มีบทบาทต่อชีวิตคริสตชนถึงเพียงนี้แล้ว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาจะต้องสร้างความใกล้ชิดกับพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้มีประสบการณ์กับพระเจ้าอย่างแท้จริง “มนุษย์มิได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเท่านั้น แต่ดำรงชีวิตด้วยพระวาจาทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มธ 4:4) และขณะเดียวกันเขาจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์และคำสอนของพระศาสนจักร ต้องรู้ถึงแก่นแท้ของความเชื่อคาทอลิก

15. การฟื้นฟูชีวิตคริสตชนในยุคปัจจุบันนับว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วน เพราะค่านิยมของสังคมในปัจจุบันตรงกันข้ามกับคุณค่าของพระวรสาร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกของพระศาสนจักรทุกฐานันดรในสังคมมวลของเราต้องได้รับการฟื้นฟูความเชื่อและวิถีทางในการดำเนินชีวิตเพื่อมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้าทั้งระดับส่วนตัวและส่วนรวม

16. สังฆมณฑลอุดรธานี จึงกำหนดแนวทางหลักในการเสริมสร้างศิษย์และพัฒนาความเชื่อ โดยอาศัยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์ และการอธิษฐานภาวนา ดังต่อไปนี้

1. ให้ “การฉลองวันพระเจ้า” เป็นวันสำคัญซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์ความรักกับพระเจ้า จนสามารถเป็นพลังขับเคลื่อนชีวิตคริสตชนในทุกมิติ
 - ก. ผู้อภิบาลต้องให้ความสำคัญกับพิธีมิสซาทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันอาทิตย์ ด้วยการเตรียมเทศน์อย่างดี และประกอบพิธีด้วยความเคารพศรัทธา
 - ข. คริสตชนควรมีโอกาสได้ร่วมมิสซาทุกวันอาทิตย์ เห็นคุณค่าและมีส่วนร่วมในพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างมีชีวิตชีวา
 - ค. ผู้อภิบาลและสัตบุรุษร่วมกันทำให้ “การฉลองวันพระเจ้า” เป็นวันสร้างบรรยากาศของครอบครัวและความเป็นพี่น้องในชุมชนวัด โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ เช่น การศึกษาและแบ่งปันพระวาจา รับประทานอาหารร่วมกัน และกิจกรรมอื่นๆ ที่เสริมสร้างชีวิตที่สนิทสัมพันธ์และเป็นหนึ่งเดียวกัน
2. พระวาจาและชีวิตภาวนา เป็นแก่นของการเสริมสร้างและพัฒนาความเชื่อของศิษย์พระคริสต์
 - ก. รณรงค์และส่งเสริมให้คริสตชนเข้าถึงพระวาจาเป็นการส่วนตัว โดยการอ่าน รำพึง ศึกษา และแบ่งปันพระวาจา
 - ข. เหมือนที่ “พระศาสนจักรแสดงความเคารพต่อพระคัมภีร์เสมอมา” (DV 21) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คริสตชนทุกฐานันดรต้องให้ความเคารพต่อหนังสือศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยเช่นกัน
 - ค. แนะนำและสนับสนุนคริสตชนให้มีการอธิษฐานภาวนาทั้งส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น
 - ง. พื้นฟูกระบวนการถ่ายทอดความเชื่อในครอบครัว การสอนคำสอน และการอบรมชีวิตคริสตชนทั้งระบบอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

บทที่ 2

สร้างและพัฒนาชุมชนวัด

17. “ถ้าท่านได้รับกำลังใจจากการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า ถ้าท่านได้รับกำลังใจจากความรัก ถ้าท่านเป็นหนึ่งเดียวกันในพระจิตเจ้า ถ้าท่านเห็นอกเห็นใจสงสารกัน ท่านจงทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมโดยการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความรักแบบเดียวกัน มีความรู้สึกนึกคิดอย่างเดียวกัน” (ฟป 2:1-2) ชุมชนศิษย์มีพระคริสตเจ้าเป็นศูนย์กลางและมีพระจิตเจ้าเป็นผู้นำทาง มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ ด้วยตระหนักดีว่าเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน นี่คือการมีสัมพันธ์เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันที่ศิษย์พระคริสต์พึงมี

18. สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ได้ทรงย้ำลักษณะสำคัญของศิษย์พระคริสต์อันเดียวกันนี้อีกครั้งหนึ่งในพระสมณสาส์นว่าด้วยเรื่อง “พระพันธกิจของพระผู้ไถ่” (Redemptoris Missio) ว่า “ในเมื่อพระศาสนจักร คือ การมีสัมพันธ์เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกัน กลุ่มคริสตชนพื้นฐานที่กำลังเพิ่มจำนวนขึ้นย่อมเป็นรูปแบบและวิถีทางสู่การมีสัมพันธ์เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันอย่างแท้จริง หากยังคงรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรไว้เป็นอย่างดี กลุ่มคริสตชนพื้นฐานย่อยเหล่านี้จึงเป็นความหวังอันยิ่งใหญ่สำหรับความเป็นอยู่ของพระศาสนจักร” (RM 51) พระศาสนจักรกลุ่มย่อยในระดับครอบครัวหรือระดับชุมชนวัดรวมตัวกันเพื่ออธิษฐานภาวนา อ่านพระคัมภีร์ และสอนคำสอน รวมทั้งแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต ด้วยจุดประสงค์ที่จะผูกพันตนทำงานร่วมกัน ชุมชนดังกล่าวนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความมีชีวิตชีวาของพระศาสนจักร เป็นเครื่องมือในการอบรม การเผยแผ่ข่าวดี การเอาใจใส่ดูแลผู้ต่ำต้อย และการผูกพันตนทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม พร้อมทั้งเป็นเชื้อเพลิงแห่งชีวิตคริสตชน ดังนั้น จึงจำเป็นที่ชุมชนวัดต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

19. สังคมมณฑลอุดรธานี จึงกำหนดแนวทางหลักในการสร้างและพัฒนาชุมชนวัดให้เป็นชุมชนศิษย์พระคริสต์อย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้วิถีชุมชนวัดเป็นวิธีการหลักในการสร้างและพัฒนาชุมชนวัด โดยจัดให้มีคณะทำงานรับผิดชอบ เพื่อจัดการ กำกับดูแล ติดตาม และพัฒนาให้ก้าวหน้าอย่างเป็นขั้นตอน
 - ก. มุ่งสร้างเอกภาพและปลุกจิตสำนึกให้เกิดความเข้าใจวิถีชุมชนวัดอย่างถ่องแท้ สร้างผู้นำจากบรรดาสมาชิกของพระศาสนจักรทุกระดับ ใช้วิถีชุมชนวัดเป็นแนวทางเจริญชีวิต เป็นชุมชนแห่งความรัก มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันฉันพี่น้อง อันนำไปสู่การประกาศข่าวดีในทุกมิติ
 - ข. สนับสนุนให้สมาชิกของพระศาสนจักรโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อภิบาล นักบวช ครูคำสอน และผู้นำชุมชนได้รับการปลุกจิตสำนึกและเสริมทักษะเรื่องกระบวนการวิถีชุมชนวัด เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการสร้างชุมชนวัดอย่างแท้จริงและต่อเนื่อง

- ค. สนับสนุนให้สมาชิกของพระศาสนจักรเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงพันธกิจการประกาศข่าวดี การสร้างและพัฒนาชุมชนวัด รวมทั้งหน้าที่ต้อนรับคริสตชนใหม่ในชุมชนวัดของตน ซึ่งมีกระบวนการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนเป็นเครื่องมือสำคัญ
2. ให้สภานิบาลระดับวัดหรือกรรมการวัด โดยการนำของพระสงฆ์เจ้าอาวาส อีกทั้งกลุ่มองค์กรและกลุ่มกิจกรรมคาทอลิกต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการทำหน้าที่อย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมวิถีชุมชนวัด หล่อเลี้ยงให้เติบโตอย่างเป็นรูปธรรม และทำให้เข้มแข็งขึ้นในกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ของวัดด้วย

บทที่ 3

สร้างและพัฒนาผู้อภิบาลและผู้ร่วมงานอภิบาล

20. “เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะย่อมสละชีวิตเพื่อแกะของตน เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี เรา รู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา” (ยอห์น 10:11,14) พระคริสตเจ้า ผู้เลี้ยงที่ดี เป็นต้นแบบชีวิตผู้อภิบาลในพระศาสนจักร พระองค์พร้อมที่จะให้ทุกสิ่งแม้แต่ชีวิตของพระองค์เพื่อฝูงแกะของพระองค์ พระศาสนจักรสมัยแรกเริ่มได้เรียกร่องผู้อภิบาลให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ ดังที่นักบุญเปโตรได้ย้ำกับผู้อาวุโสที่ดูแลกลุ่มคริสตชนในสมัยนั้นว่า “จงเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน จงดูแลด้วยความเต็มใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า มิใช่ดูแลด้วยจำใจ จงดูแลด้วยความสมัครใจ มิใช่ดูแลเพราะเห็นแก่อามิสสินจ้าง” (1 ปต 5:1-2)

21. เนื่องจากอัตลักษณ์ของผู้อภิบาลจะเกิดขึ้นได้ เมื่อเขาเต็มใจปรับตัวอย่างสิ้นเชิงให้เข้ากับอัตลักษณ์ของพระคริสตเจ้า ผู้เลี้ยงที่ดี ด้วยความตั้งใจ ด้วยความสม่ำเสมอ และด้วยความร้อนรน (เทียบ คู่มือผู้อภิบาล 1990 ข้อ 2 หน้า 3) เพื่อจะบรรลุถึงเป้าประสงค์ของการปรับตัวดังกล่าว ผู้อภิบาลและผู้ร่วมงานอภิบาลต้องได้รับการอบรมและฝึกฝนตนเองให้มีประสบการณ์ความเชื่อ เรียนรู้คำสอนของพระคริสตเจ้าอย่างลึกซึ้ง มีชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระองค์และพระศาสนจักร สามารถเจริญชีวิตเป็นพยานถึงพระองค์อย่างแท้จริงมากขึ้นทุกวัน ยิ่งกว่านั้นเขาจำเป็นต้องมีประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง จนกระทั่งสามารถอุทิศชีวิตของตนเพื่อพระเจ้าและพระอาณาจักรของพระองค์

22. สังฆมณฑลอุดรธานีจึงกำหนดแนวทางหลักในการสร้างและพัฒนาผู้อภิบาลและผู้ร่วมงานอภิบาล ดังต่อไปนี้

1. สร้างและพัฒนาผู้อภิบาลให้เป็นผู้เลี้ยงที่ดีตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นทั้งสงฆ์ ประกาศก และกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่

- ก. ให้บิดามารดาและชุมชนวัดได้รับการอบรมเพื่อมีความเชื่อมั่นคง ตระหนักในบทบาทของตนในฐานะผู้เป็นกลุ่มบุคคลแรกที่จะถ่ายทอดความเชื่อและอภิบาลกระแสเรียกให้กับบุตรหลาน
- ข. ให้คริสตชนทุกระดับเห็นความสำคัญและมีส่วนร่วมในการเตรียมผู้อภิบาลเพื่อให้มีประสบการณ์กับพระเจ้าอย่างลึกซึ้งร่วมกัน อาศัยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์และการอธิษฐานภาวนา
- ค. มีการอบรมต่อเนื่องที่เสริมสร้างและพัฒนาทักษะผู้อภิบาล สู่สถานะผู้นำชุมชนศิษย์พระคริสต์ที่เข้มแข็ง

2. สร้างและพัฒนาผู้ร่วมงานอภิบาลในชุมชนวัดและสถานศึกษา

- ก. จัดอบรมเพื่อสร้างผู้ร่วมงานอภิบาลในชุมชนวัดและสถานศึกษาในสังฆมณฑลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ข. ส่งเสริมและสนับสนุนให้แต่ละชุมชนวัดและสถานศึกษาได้สร้างและพัฒนาองค์กรต่างๆ
ของพระศาสนจักร ให้เป็นผู้ร่วมงานอภิบาลอย่างมีคุณภาพ

บทที่ 4

อภิบาลครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคริสตชนกลุ่มพิเศษต่าง ๆ

23. “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27) ในฐานะสิ่งสร้างพิเศษของพระเจ้า มนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ศักดิ์ศรีดังกล่าวนี้ “หยั่งรากลึกในการสร้างตามภาพลักษณ์และความคล้ายคลึงกับพระเจ้า ให้มีวิญญูญาณและเป็นจิตและไม่รู้จักตาย มีสติปัญญาและอำเภอใจที่เป็นอิสระ มนุษย์ถูกกำหนดไว้เพื่อพระเจ้า และถูกเลือกเข้าสู่ความบรมสุขทั้งวิญญูญาณและร่างกาย” (ประมวลคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก 2007 ข้อ 358 หน้า 224) ดังนั้น พระศาสนจักรทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันปกป้อง ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต ศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ด้วยการเสริมโอกาสและพัฒนาศักยภาพ ให้มีความภูมิใจในศักดิ์ศรีการเป็นมนุษย์ เป็นบุตรของพระเจ้า ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้มีชีวิตและมีชีวิตอย่างสมบูรณ์

24. ครอบครัวเป็นกลุ่มชนที่อยู่ด้วยกันในฐานะ “เซลล์เริ่มแรกของชีวิตสังคม” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาค 3 *ชีวิตในพระคริสตเจ้า* 2003 ข้อ 2207 หน้า 550) ด้วยเหตุนี้ ครอบครัวจึงเป็นฐานสำคัญที่สุดของสังคม สังคมจะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับครอบครัวที่เป็นองค์ประกอบจำเป็นและขาดไม่ได้อันนี้เอง สำหรับชุมชนศิษย์พระคริสต์ ครอบครัว “เป็นการใช้ชีวิตร่วมกันของบุคคล เป็นเครื่องหมาย และรูปร่างของการมีชีวิตร่วมกันของพระบิดา และพระบุตรในพระจิตเจ้า การให้กำเนิด และให้การศึกษาบรมบุตร เป็นภาพสะท้อนของผลงานแห่งการสร้างสรรคของพระบิดา ครอบครัวนั้นได้รับเรียกให้มีส่วนในการอธิษฐานภาวนา และการถวายบูชาของพระคริสตเจ้า การอธิษฐานภาวนาประจำวันและการอ่านพระวาจาของพระเจ้าทำให้ความรักในครอบครัวเข้มข้นขึ้น ครอบครัวคริสตชนเป็นผู้เผยแผ่ พระวรสาร มีภารกิจเผยแผ่ศาสนา” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาค 3 *ชีวิตในพระคริสตเจ้า* 2003 ข้อ 2205 หน้า 549)

25. พระศาสนจักรมีพันธกิจเสริมสร้างและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมและพัฒนาหล่อเลี้ยงชีวิตด้วยคุณค่าพระวรสาร มีวุฒิภาวะในความเชื่อ เติบโตเป็นคริสตชนอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีคุณธรรม และเป็นประจักษ์พยานถึงคุณค่าพระวรสาร สามารถค้นพบและตอบสนองกระแสเรียกของตน เพราะคริสตชนทุกคนได้รับการเชื่อเชิญและมีข้อผูกมัดให้แสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ และความครบครันตามฐานะชีวิตของพวกเขา

26. พระแม่มาเรียเป็นแบบอย่างทีพิเศษสุดสำหรับสตรีทั้งหลาย พระนางเป็นแบบอย่างของการเป็นศิษย์ใกล้ชิดพระคริสตเจ้าและอยู่ท่ามกลางบรรดาศิษย์ของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น พระแม่มังยังเป็นแบบอย่างแก่สตรีทั้งหลายในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้สนับสนุนศักดิ์ศรีแท้จริงของบรรดาสตรีดังที่ปรากฏในพระวรสาร พระศาสนจักรในฐานะพระกายทิพย์ของพระองค์จึงมีพันธกิจในการส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีให้มีศักดิ์ศรีตามพระประสงค์ของพระเจ้า มีบทบาท และมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักรทุกระดับ

27. ในโลกปัจจุบัน อัตราของ ผู้สูงอายุ มีจำนวนเพิ่มขึ้น พระศาสนจักรจึงต้องมีความตระหนักถึงความจำเป็นในพันธกิจของตนที่จะต้องเอาใจใส่ อภิบาลดูแลพวกเขาเป็นพิเศษ เพื่อมุ่งให้พวกเขาได้เจริญชีวิตอย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรีแท้จริง เพราะผู้สูงอายุเป็นสัญลักษณ์ของผู้ฉลาดรอบรู้และยำเกรงพระเจ้า เป็นประจักษ์พยานถึงข้อความเชื่อซึ่งถ่ายทอดสืบต่อกันมาทั้งในพระศาสนจักรและสังคม และเป็นครูผู้ให้บทเรียนชีวิต นอกจากนี้พระศาสนจักรควรเสริมคุณค่า และเปิดโอกาสให้บรรดาผู้สูงอายุหรือเกษียณจากอาชีพ ซึ่งถือว่าเป็นภูมิปัญญาล้ำค่าของสังคม ให้ได้เข้ามามีบทบาทและร่วมในการประกาศข่าวดีตามศักยภาพ

28. พระศาสนจักรมีความตระหนักถึงบทบาทของตนในการนำมนุษย์และโลกไปสู่ความดีของส่วนรวม และสิทธิส่วนบุคคลในสภาพสังคมปัจจุบัน พระศาสนจักรกำลังถูกเรียกร้องและท้าทายด้วยจำนวน และรูปแบบของผู้ที่ต้องการการอภิบาลพิเศษต่างๆ ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นพระศาสนจักรจึงต้องให้ความสำคัญกับการอภิบาลดูแลสมาชิกในกลุ่มพิเศษต่างๆ เช่น คริสตชนที่ห่างวัด คู่สมรสแบบต่างฝ่ายต่างถือความเชื่อของตน ผู้อพยพย้ายถิ่น ผู้พิการ ผู้ถูกคุมขัง กลุ่มชาติพันธุ์ ผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ผู้ถูกล่วงละเมิด ฯลฯ อย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น

29. สังฆมณฑลอุดรธานีจึงกำหนดแนวทางหลักในการอภิบาลครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและคริสตชนกลุ่มพิเศษต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทีมอภิบาลระดับสังฆมณฑลและระดับวัด มีความเชื่อ ความรัก และความหวัง พร้อมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในงานและบทบาทงานอภิบาลกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะ
 - ก. สร้างทีมอภิบาลระดับสังฆมณฑลและระดับวัดอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม
 - ข. สร้างระบบเครือข่ายในการติดตาม ช่วยเหลือ และสนับสนุนทีมงานอภิบาลให้มีความมั่นคงและเติบโตทั้งทางด้านจิตวิญญาณและการดำรงชีพ
2. แผนงานอภิบาลระดับสังฆมณฑลและระดับวัดครอบคลุมถึงการอภิบาลครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคริสตชนกลุ่มพิเศษต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังฆมณฑล
 - ก. เน้นการอภิบาลครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอบรมเตรียมสู่ชีวิตครอบครัวและการอภิบาลครอบครัวต่อเนื่อง
 - ข. เน้นให้แผนงานอภิบาล สนองตอบต่อสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในสภาพสังคมปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตคริสตชน เท้าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องการการอภิบาลอย่างพิเศษและทันต่อเหตุการณ์
 - ค. ให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการติดตามคริสตชนที่ละเลยความเชื่อ และ/หรือละทิ้งการปฏิบัติศาสนกิจ ให้กลับมาสู่ครอบครัวของพระศาสนจักร ด้วยการต้อนรับอย่างเปิดใจและชื่นชมยินดี

ส่วนที่ 3

ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี

“สิ่งที่เราได้เห็นและได้ฟังนี้ เราประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้สนิทสัมพันธ์กับเรา ความสนิทสัมพันธ์นี้คือความสนิทสัมพันธ์กับพระบิดาและกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสตเจ้า” (1 ยน 1:3)

บทที่ 5

ประกาศและแบ่งปันข่าวดี

30. พระคริสตเจ้าทรงเป็นผู้ประกาศข่าวดีและเนื้อหาหลักของข่าวดี พระองค์เสด็จลงมาในโลกนี้เพื่อประกาศข่าวดีของพระเจ้า “เวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้ว พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว จงกลับใจ และเชื่อข่าวดีเถิด” (มก 1:15) ก่อนที่พระองค์จะเสด็จขึ้นสวรรค์ พระองค์ทรงกำชับบรรดาศิษย์ให้สานต่อพันธกิจดังกล่าวนี้ “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง ผู้ที่เชื่อและรับศีลล้างบาปก็จะรอดพ้น” (มก 16:15-16)

31. ดังนั้น การประกาศข่าวดีจึงเป็นธรรมชาติของพระศาสนจักรซึ่งคริสตชนทุกคนต้องตระหนักถึงบทบาทของการมีส่วนร่วมในพันธกิจที่สำคัญยิ่งอันนี้ โดยการเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร และประกาศข่าวดีแก่ทุกคนที่ยังไม่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า หรือผู้ที่อยู่ห่างไกลจากพระองค์ ซึ่งในกลุ่มของพวกเขาพระศาสนจักรยังไม่ได้แผ่รังสีออกไปและวัฒนธรรมของพวกเขา ยังไม่ได้ซึมซับด้วยข่าวดี (เทียบ RM 34)

32. สังคมมวลชนลอร์ดธานีจึงกำหนดแนวทางหลักในการประกาศและแบ่งปันข่าวดี ดังนี้

1. คริสตชนทุกคนกลายเป็นประจักษ์พยานถึงข่าวดีด้วยชีวิต ทุกขณะจิต ทุกเวลา ทุกโอกาสและสถานที่ ถึงความรักมั่นคงและความเมตตาของพระเจ้า

ก. พื้นฟูการเจริญชีวิตคริสตชนด้วยการอบรมความเชื่อ และความรู้อย่างลึกซึ้งและต่อเนื่อง เพื่อให้มีประสบการณ์ความรักของพระเจ้าและเข้าใจความหมายของการเป็นคริสตชนที่แท้จริง

ข. ส่งเสริมและสนับสนุนคริสตชนให้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานที่ชัดเจนถึงการเป็นบุตรของพระเจ้าและการเป็นศิษย์แท้ของพระคริสตเจ้า

2. งานธรรมทูตเป็นธรรมชาติของพระศาสนจักรและเป็นพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระคริสตเจ้าเพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทุกคน

ก. ปลุกจิตสำนึกจิตตารมณ์ธรรมทูตแก่สมาชิกของพระศาสนจักรทุกคนโดยเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เฉพาะอย่างยิ่งผู้เตรียมตัวเป็นผู้อภิบาลและผู้ร่วมอภิบาลในพระศาสนจักรอย่างจริงจังและต่อเนื่องตามแบบอย่างของนักบุญเปาโล บุญราศีชาวไทยและบรรดาธรรมทูต

- ข. ส่งเสริมและสนับสนุนกระแสเรียกการเป็นธรรมทูต พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกิจการของคณะธรรมทูตไทย กลุ่มองค์กรคาทอลิกเพื่องานการประกาศข่าวดีและเพื่องานธรรมทูต
- ค. ทุ่มเทศรพกำลังของสังฆมณฑลเพื่องานธรรมทูต อย่างมีเอกภาพ โดยมุ่งเน้นการก่อตั้งชุมชนแห่งความเชื่อใหม่ๆ ขึ้นเสมอ ทั้งนี้จำเป็นต้องให้ความเคารพอย่างจริงจังต่อคุณค่าทางศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ด้วยการกำหนดให้มีทีมงานธรรมทูตอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับสังฆมณฑลและระดับวัด โดยเน้นให้มีความสอดคล้องกับแนวทางของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

บทที่ 6

การศึกษาอบรมแบบคาทอลิก

33. “มนุษย์ที่พบปรัชญาอัน และคนที่ได้รับความเข้าใจ ย่อมเป็นสุข เพราะการได้ปรัชญาอันมาย่อมดีกว่าการได้เงิน เป็นกำไรมากกว่าการมีทองคำ” (สภษ 3:13-14) สถาบันที่ก่อให้เกิดปรัชญาอัน ความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องถือได้ว่าเป็นพระพรที่ยิ่งใหญ่อันหนึ่งของพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งปรัชญาอัน ความรู้ และความเข้าใจ (เทียบ สภษ 2:6) ดังนั้น การศึกษาอบรมแบบคาทอลิกจึงเป็นการมีส่วนร่วมในพระภารกิจสำคัญประการหนึ่งของพระเจ้า

34. “มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะมีความเชื่อชาติ ฐานะ และอายุอย่างไร ในฐานะที่มีศักดิ์ศรีเป็นบุคคล ย่อมมีสิทธิอันเพิกถอนเสียมิได้ที่จะรับการอบรมที่ตรงกับจุดหมายเฉพาะของตน เข้ากับอุปนิสัยและเพศของตน ตลอดจนวัฒนธรรมและประเพณีของบรรพบุรุษและในขณะที่เดียวกันการอบรมนั้นจะต้องเปิดช่องให้มีโอกาสได้ติดต่อกันอย่างฉันทันทีกับชนชาติอื่น เพื่อส่งเสริมเอกภาพอันแท้จริงกับสันติสุขในโลก” (GE 2) สถานศึกษาคาทอลิก คือสนามแห่งการอบรมของมนุษย์ทุกคน และเป็นฐานเพื่อการประกาศข่าวดี เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งแห่งพันธกิจการไถ่กู้ของพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาอบรม ความเชื่อ จึงเป็นหน้าที่ของพระศาสนจักร ที่จะต้องให้สถานศึกษาคาทอลิกแสดงเอกลักษณ์ของตน ดังกล่าวให้เด่นชัด

35. เทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นพระพรจากพระเจ้าเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกาศข่าวดี สถานศึกษาคาทอลิกจึงควรใช้วิทยาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นเครื่องมือในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม จัดให้มีสื่อศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รู้จักเลือกบริโภคสื่อ และใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสม

36. สังฆมณฑลอุดรธานีได้กำหนดงานอภิบาลหลักในการศึกษาการอบรมแบบคาทอลิก ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนคาทอลิกเป็นสนามแห่งการอบรมและเป็นฐานเพื่อการประกาศข่าวดีโดยสร้างบรรยากาศคาทอลิก สอนคำสอน อบรมคุณธรรมจริยธรรมตามคุณค่าพระวรสาร

ก. ให้การศึกษาอบรมผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในเรื่องคุณค่าและความหมายที่แท้จริงของการเป็นสถานศึกษาคาทอลิก ในการผสมผสานวัฒนธรรม ความเชื่อ และชีวิต

ข. ทำให้คุณค่าของพระวรสาร ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม จิตอาสา และชีวิตภาวนาอยู่ในบรรยากาศการเรียนการสอนและในทุกกิจกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนรู้จักรักและรับใช้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น เสริมสร้างสังคมที่ดีงาม และเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

ค. เป็นหน้าที่ของผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนในการจัดให้เด็กคาทอลิกทุกคนต้องได้รับการศึกษาอบรมและได้เรียนคำสอนเพื่อปลูกฝังความเชื่อให้เข้มแข็ง บำรุงหล่อเลี้ยงชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระคริสตเจ้า

- ง. จัดให้มีฝ่ายจิตตภาวนาในสถานศึกษาคาทอลิกเพื่อทำหน้าที่ช่วยงานอภิบาลในสถานศึกษา
ครอบครัว วัดและชุมชน ซึ่งครอบคลุมถึงการให้ความรู้และปฏิบัติงานด้านศาสนสัมพันธ์และงาน
กิจกรรมตต
 - จ. จัดให้มีการอบรมเรื่องสื่อศึกษา สิทธิมนุษยชน สันติศึกษา เพศศาสตร์ศึกษา และนิเวศวิทยาใน
สถานศึกษาคาทอลิก
2. โรงเรียนคาทอลิกมีพันธกิจในการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนผู้รอโอกาสในรูปแบบ
ต่าง ๆ

บทที่ 7

คริสตศาสนจักรสัมพันธ์ ศาสนสัมพันธ์ และการเข้าสู่วัฒนธรรม

37. “ข้าแต่พระบิดา ข้าพเจ้าอธิษฐานภาวนา เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ เพื่อให้เขาทั้งหลายอยู่ในพระองค์และในข้าพเจ้า โลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามา” (ยน 17:21) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาและทรงเรียกร้องอย่างมิหยุดหย่อนเพื่อให้ความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างบรรดาศิษย์ของพระองค์ได้ปรากฏอย่างเด่นชัด เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระเจ้าทรงส่งพระองค์มา แต่พระประสงค์ของพระองค์ที่จะทำให้พระศาสนจักรของพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกันนั้น กำลังรอคำตอบด้วยความเต็มใจและอย่างกล้าหาญจากบรรดาศิษย์ของพระองค์ (เทียบ EA 30)

38. พระศาสนจักรเชื่อว่ามนุษย์ทั้งหลายรวมกันเป็นประชาคมเดียว ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าพระเจ้าทรงทำให้มวลมนุษย์สืบเชื้อสายมาจากมนุษย์คนเดียวที่พระองค์ทรงสร้างให้เขาทั้งหลายอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน (เทียบ กจ 17:26) และเป็นเพราะว่าทุกคนมีจุดหมายเดียวกันคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่านั้น พระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้า พระทัยดีงามที่แสดงออกของพระองค์ และแผนการช่วยให้รอดพ้นของพระองค์แผ่ไปถึงมนุษย์ทุกคน (เทียบ ปชญ 8:1; กจ 14:17; โรม 2:6-7; 1 ทธ 2:4)

39. ด้วยเหตุนี้ การเสวนากับคริสตชนต่างนิกายและพี่น้องต่างความเชื่อที่อยู่บนพื้นฐานของความเคารพในความแตกต่างของบุคคลและเสรีภาพการนับถือศาสนาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น ทั้งนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่กันและกันเท่านั้น แต่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจการเผยแผ่ธรรมของพระศาสนจักรด้วย อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรก็มีความเชื่อมั่นว่าความรอดพ้นอันครบบริบูรณ์นั้นมาจากพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็น “หนทาง ความจริงและชีวิต” (ยน 14:6)

40. พระศาสนจักรปรารถนาเสริมสร้างชุมชนคริสตชน โดยยึดคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติไว้ในขณะที่สร้างจิตตารมณ์พระวรสารให้เข้มแข็ง ให้ความเคารพชื่นชมธรรมเนียมประเพณีต่างๆ อันเป็นขุมทรัพย์ที่พระเจ้าทรงมอบไว้ให้แก่พวกเขาจนกลายเป็นวิถีชีวิต

41. สังคมพลอัครธานี้จึงกำหนดแนวทางหลักในด้านคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ ศาสนสัมพันธ์ และการเข้าสู่วัฒนธรรมดังต่อไปนี้

1. คริสตชนต้องมีความเชื่อที่มั่นคง มีชีวิตจิตที่ลึกซึ้ง และความรู้ด้านพระคัมภีร์ที่เพียงพอ พร้อมทั้งความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างถูกต้อง
 - ก. จัดทำแผนงานระดับสังฆมณฑลที่เริ่มตั้งแต่เด็กและเยาวชนขึ้นไปในด้านคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ ศาสนสัมพันธ์ และการเข้าสู่วัฒนธรรมให้ชัดเจน
 - ข. สร้างทีมผู้รับผิดชอบหน่วยงานคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ ศาสนสัมพันธ์ และการเข้าสู่วัฒนธรรมประจำสังฆมณฑลอย่างจริงจัง

บทที่ 8

พันธกิจรักและรับใช้สังคมโลก

42. “ในเมื่อเราซึ่งเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ยังล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็ต้องล้างเท้าให้กันและกันด้วย เราวางแบบอย่างไว้ให้แล้ว ท่านจะได้ทำเหมือนกับที่เราทำกับท่าน” (ยน 13:14-15) พระเจ้า พระบิดาของเรา “ทรงเป็นความรัก” (1 ยน 4:8) พระองค์ได้ทรงแสดงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อมวลมนุษย์โดยการส่งพระเยซูเจ้า พระบุตรสุดที่รักลงมาในโลก ไม่ใช่ “เพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มก 10:45) เมื่อพระเยซูเจ้าทรงวางแบบอย่างแห่งการรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักและความสุภาพถ่อมตนแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่บรรดาศิษย์ของพระองค์ต้องทำแบบเดียวกัน

43. พระศาสนจักรสืบทอดพันธกิจแห่งรักและรับใช้ของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงรับเอาพระชนมชาติมนุษย์เพื่อเป็นหนึ่งในเดียวกับมนุษย์ในทุกมิติ เว้นแต่บาป ด้วยเหตุนี้ สมาชิกของพระศาสนจักรทุกคนจึงได้รับการเชื้อเชิญให้เจริญชีวิตในความเป็นหนึ่งเดียวกันกับเพื่อนพี่น้อง ดังพระธรรมบัญญัติว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ เขียนไว้ว่า “ความชื่นชมและความหวัง ความโศกเศร้าและความกังวลของมนุษย์ในสมัยนี้ โดยเฉพาะของคนยากจน ย่อมถือว่าเป็นความชื่นชมและความหวัง เป็นความโศกเศร้าและความกังวลของผู้เป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าด้วย” (GS 1)

44. สังคมชนลอุดรธานีจึงกำหนดแนวทางหลักในการทำงานด้านพันธกิจรักและรับใช้สังคมโลกดังนี้

1. คริสตชนตระหนักในพระพรแห่งความรักที่สมบูรณ์ในพระคริสตเจ้า ปฏิบัติพันธกิจรักและรับใช้ รับรู้ถึงความทุกข์ยากของสังคม และกระตือรือร้นที่จะนำข่าวดีสู่สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รอโอกาสและผู้ได้รับความอยุติธรรม
 - ก. อบรมให้คริสตชนมีความรู้คำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรอย่างถ่องแท้ สามารถดำเนินชีวิตตามแนวทางของคำสอนนั้น
 - ข. ระดม จัดหา แบ่งปันทรัพยากรและปัจจัยต่างๆ เพื่องานด้านสังคมของสังฆมณฑล
2. จัดให้มีแผนงานอภิบาลเชิงสังคม ระดับสังฆมณฑลและระดับวัด โดยจัดให้มีผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมชัดเจน
3. ส่งเสริมกิจกรรมคาทอลิก เช่น เครดิเตอูเนี่ยน สมาคมนักบุญ วินเซน เดอ ปอล และกิจการช่วยเหลือสังคมในรูปแบบต่างๆ อย่างเป็นทางการ

ส่วนที่ 4

เครื่องมือและวิธีการสำคัญ

เพื่อเสริมศักยภาพการอภิบาลและการประกาศข่าวดี

“ท้องฟ้าประกาศพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า แผ่นฟ้าบอกเล่าผลงานจากพระหัตถ์ของพระองค์ วันหนึ่งบอกให้อีกวันหนึ่งรู้ คืบหนึ่งมอบความรู้นี้แก่อีกคืบหนึ่ง ไม่มีคำพูด ไม่มีวาจาใด ที่ไม่มีใครไม่ได้ยินเสียง เสียงของเขาเหล่านี้กระจายไปทั่วแผ่นดิน และวาจาของเขาแพร่สะพัดไปจนสุดปลายพิภพ” (สดด 19:1-4)

บทที่ 9

เทคโนโลยีและการสื่อสาร

45. “สิ่งที่เราบอกท่านในที่มืด ท่านจงกล่าวออกมาในที่สว่าง สิ่งที่ท่านได้ยินกระซิบที่หู จงประกาศบนดาดฟ้าหลังคาเรือน” (มธ 10:27) พระเจ้าทรงรักมนุษย์อย่างไม่มีที่สิ้นสุดและทรงเผยแสดงความรักนี้โดยผ่านทางพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นคนกลางที่พระองค์ทรงใช้ติดต่อสื่อสารกับมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ มนุษย์ต้องใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารทุกชนิดเพื่อเป็นเครื่องมือเผยแผ่ความรักและข่าวดีของพระเจ้าไปทั่วทุกมุมโลก ทั้ง “ในที่สว่าง” และ “บนดาดฟ้าหลังคาเรือน” เหมือนดังที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสั่งบรรดาศิษย์ของพระองค์

46. ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีและการสื่อสารเจริญก้าวหน้าวันยิ่งมากขึ้นและกลายเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงต้องตระหนักถึงศักยภาพของเครื่องมือเหล่านี้เพื่อนำมาใช้ในการอภิบาลและการประกาศข่าวดีแห่งความรอดพ้นสำหรับมวลมนุษย์ เหมือนดังสมณกฤษฎีกาว่าด้วยสื่อมวลชนที่บอกว่า “เนื่องจากพระคริสตเจ้าทรงตั้งพระศาสนจักรคาทอลิกขึ้น เพื่อนำความรอดพ้นไปถึงมนุษย์ทุกคน และพระศาสนจักรจำเป็นต้องประกาศข่าวดีเรื่องพระคริสตเจ้า ดังนั้นพระศาสนจักรจึงถือเป็นหน้าที่ต้องประกาศข่าวดีแห่งความรอดพ้น โดยใช้เครื่องมือของสื่อมวลชนรวมทั้งต้องสอนมนุษย์ให้รู้จักใช้สื่อมวลชนนั้นอย่างถูกต้องด้วย” (IM 3)

47. สังคมมณฑลอุดรธานีจึงกำหนดแนวทางหลักเกี่ยวกับเทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการอภิบาลและการประกาศข่าวดีดังต่อไปนี้

1. สังคมมณฑลจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารทุกรูปแบบเพื่อประกาศข่าวดีด้วยความรอบคอบ และรู้เท่าทันศักยภาพและผลกระทบของเครื่องมือเหล่านี้
- ก. มุ่งให้ผู้อภิบาลของสังคมมณฑลได้รับการอบรมให้มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักอย่างจริงจังในเรื่องเทคโนโลยีและการสื่อสารสมัยใหม่ และสามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

- ข. ส่งเสริมให้คริสตชนในสังฆมณฑลรู้เท่าทันสื่อ เห็นความสำคัญของสื่อศึกษา สามารถเป็นมโนธรรมให้แก่สังคม
 - ค. สร้างบุคลากรที่มีความสามารถในระดับสังฆมณฑล ในการผลิตสื่อที่ดีมีคุณภาพ สร้างสรรค์ และถูกต้องตามหลักความเชื่อและข้อคำสอน และตอบสนองความต้องการของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย
 - ง. รู้จักเลือกใช้สื่อใหม่เพื่อนำไปใช้ในการอภิบาลและการประกาศข่าวดี
 - จ. ส่งเสริมให้คริสตชนทุกระดับในสังฆมณฑลสามารถเข้าถึงสื่อและสิ่งพิมพ์คาทอลิก เพื่อการมีส่วนร่วมในชีวิตและกิจกรรมต่างๆ ของพระศาสนจักร
- 2. หน่วยงานสื่อมวลชนสังฆมณฑลมีหน้าที่ผลิตรายการ ให้ความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับสื่อมวลชนต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนคุณค่าและวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม**

บทที่ 10

การประสานสัมพันธ์

48. “แม้ร่างกายเป็นร่างกายเดียว แต่ก็มีอวัยวะหลายส่วน อวัยวะต่างๆ เหล่านี้แม้จะมีหลายส่วนก็รวมเป็นร่างกายเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ฉันนั้น ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น” (1 คร 12:12,27) ร่างกายมนุษย์รวมอวัยวะหลายส่วนให้เป็นหนึ่งเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ทรงนำคริสตชนทุกคนเข้ามาเป็นหนึ่งเดียวกันในพระวรกายของพระองค์ฉันนั้น และดังนั้นพระคริสตเจ้าทรงเป็นที่มาของเอกภาพในพระศาสนจักร

49. พระคริสตเจ้า ผู้เลี้ยงที่ดี ได้ทรงมอบหมายพันธกิจเพื่อช่วยให้รอดพ้นไว้กับพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายทิพย์ของพระองค์ พระศาสนจักรพยายามปฏิบัติพันธกิจดังกล่าวด้วยความมุ่งมั่นให้ครอบคลุมและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างครบถ้วน โดยตระหนักถึงความสำคัญของเอกภาพในความหลากหลายของพระพรพิเศษต่างๆ ที่แต่ละคนได้รับ ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงปรับกระบวนการทัศน์การเจริญชีวิตและการปฏิบัติพันธกิจ โดยเน้นการประสานสัมพันธ์อย่างมีเอกภาพ และมุ่งสู่วิสัยทัศน์ของตนที่ได้ตั้งไว้เป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งในความคิด เนื้อหาสาระ และเป้าหมายในทุกระดับ

50. สังฆมณฑลอุดรธานี ได้กำหนดแนวทางหลักในการประสานสัมพันธ์ เพื่อเสริมศักยภาพการอภิบาล และการประกาศข่าวดีดังต่อไปนี้

1. คริสตชนทุกฐานะชีวิตต้องเข้าใจอย่างแท้จริงถึงความหมายการเป็นพระศาสนจักรหนึ่งเดียวแห่งพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า จึงจำเป็นต้องสร้างกระบวนการสื่อสารและการมีส่วนร่วม โดยเน้นหลักการ 3 ประการ คือการเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง การทำงานเป็นองค์กรรวม และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง

- ก. ให้ทุกฝ่ายจัดทำแผนกิจกรรมงานอภิบาลและประกาศข่าวดีซึ่งสอดคล้องและสัมพันธ์กับ “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติพันธกิจ “อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี”
- ข. มุ่งให้เกิดการติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอ เรียบง่าย โดยเน้นให้เกิดการประสานสัมพันธ์เป็นเครือข่าย มีการแบ่งปันทรัพยากร และการติดต่อกันในแต่ละฝ่ายซึ่งปฏิบัติภารกิจต่างกัน
- ค. ให้มีสภาภิบาลระดับสังฆมณฑลซึ่งมีบทบาทในการสร้างชุมชนวัดอย่างจริงจัง

บทส่งท้าย

ความสำเร็จของงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง นอกจากการมีเป้าหมายที่ชัดเจนแล้ว การวางแผนถือว่าเป็นปัจจัยที่จำเป็นอันหนึ่ง พระเยซูเจ้ามองเห็นความสำคัญของเรื่องนี้เหมือนกัน เมื่อพระองค์ทรงบอกว่า “ท่านที่ต้องการสร้างหอคอย จะไม่คำนวณค่าใช้จ่ายก่อนหรือว่ามีเงินพอสร้างให้เสร็จหรือไม่” (ลก 14:28) ในสมัยของพระองค์ เกษตรกรชาวอิสราเอลนิยมสร้างหอคอยในที่ดินของตนเพื่อเผื่อระวังขโมยและสัตว์ป่าที่อาจจะเข้ามาขโมยหรือทำลายพืชผลและสัตว์เลี้ยงของเขาแน่นอน ก่อนที่จะเริ่มสร้างหอคอยดังกล่าว เขาต้องคำนวณค่าใช้จ่ายทั้งหมดก่อน เพื่อจะทราบว่าเขามีเงินพอสำหรับค่าวัสดุและแรงงานหรือเปล่า ไม่เช่นนั้นอาจทำให้งานล้มเหลวได้

ในทำนองเดียวกัน เพื่องานเสริมสร้างชุมชนศิษย์พระคริสต์และการประกาศข่าวดีจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ สังฆมณฑลอุดรธานีได้ใช้เวลามากพอสมควรในการระดมความคิดและวางแผนงานดังกล่าว โดยกำหนดพันธกิจและแนวทางหลักในการปฏิบัติที่ชัดเจนและสอดคล้องกับสิ่งท้าทายและความจำเป็นเร่งด่วนของพระศาสนจักรในเขตปกครองของตน ซึ่งได้รับการบรรจุไว้ใน “แผนอภิบาล คริสตศักราช 2011-2015 ของสังฆมณฑลอุดรธานี” ฉบับนี้

อย่างไรก็ตาม สังฆมณฑลอุดรธานีตระหนักดีว่าอาศัยกำลังความสามารถตามประสามนุษย์ของตนโดยลำพัง พันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าคงไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน เหมือนดังที่พระเยซูเจ้า พระอาจารย์แต่เพียงผู้เดียวได้ตรัสว่า “ถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย” (ยน 15:5) ด้วยความตระหนักในความอ่อนแอและเปราะบางของตนอันนี้ สังฆมณฑลอุดรธานีเข้าใจในความจำเป็นและขาดไม่ได้ของความช่วยเหลือจากเบื้องบน นั่นคือ การนำทางและส่องสว่างจากพระจิตเจ้าเพื่อให้พันธกิจดังกล่าวดำเนินไปตามพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ตามความพึงพอใจของตน ทั้งนี้เพราะ “ความสำเร็จของมนุษย์อยู่ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (บสร 10:5) ผู้ทรงเป็นคำตอบของสถานการณ์ปัจจุบันในสังฆมณฑลได้อย่างแท้จริง “ใจของมนุษย์วางแผน แต่คำตอบมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” (สภษ 16:1) ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สังฆมณฑลอุดรธานีจะมอบงานอภิบาลและการประกาศข่าวดีทั้งหมดของตนใน 5 ปีต่อไปนับจากวันนี้ไว้ในความรักและพระญาณเอื้ออาทรของพระองค์ “จงมอบงานของท่านไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า และแผนงานของท่านจะสำเร็จ” (สภษ 16:3)

ขอพระมารดานิจนาคราะห์ องค์อุปถัมภ์ของพระศาสนจักรในสังฆมณฑลอุดรธานี โปรดเสนอวิงวอนพระคริสตเจ้าเพื่อคริสตชนในสังฆมณฑลอุดรธานีจะได้เจริญเติบโตขึ้นในการเป็นชุมชนศิษย์พระคริสต์ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวาจา ศีลมหาสนิท และการอธิษฐานภาวนา หยั่งรากลึกในความเชื่อ ความหวัง และความรัก สามารถประกาศข่าวดี เจริญชีวิต และปฏิบัติพันธกิจแห่งการรับใช้ เป็นเกลือของแผ่นดินและแสงสว่างแก่สังคมด้วยเทอญ

อวยพรมายังพี่น้องทุกท่าน

(พระสังฆราชยอแซฟ ลีอชัย ชาติวิสัย)
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี

(คุณพ่อลูกา พัฒนา อุปการ)
เลขาธิการสังฆมณฑลอุดรธานี

ให้ไว้ ณ อุดรธานี

วันที่ 10 ธันวาคม คริสตศักราช 2010

โอกาสฉลองสถานฝึกกรรมสันติราชาและวันปิดปีพระวาจาของสังฆมณฑลอุดรธานี

นิยามศัพท์

วิถีเชิงบวก เป็นชื่อสามัญใช้เรียกแนวคิดกระบวนการ Appreciative Inquiry หรือ AI (มีบางท่านบัญญัติศัพท์ว่า สุนทรียะสาธก) ซึ่งมีหลักการหรือขั้นตอนสำคัญ 4 ประการ (หรือ 4 ส. / 4 D.) คือ แสวงหา (Discovery) ฝัน (Dream) สร้างสรรค์ (Design) และสืบสาน (Destiny) สามารถนำมาใช้ได้กับการดำเนินชีวิตส่วนบุคคลและการพัฒนาองค์กรในทุกวงการ โดยแสวงหาสิ่งที่เป็นพลังชีวิต (Life force) ที่สำคัญๆ ในการขับเคลื่อนชีวิต/องค์กรให้ดำเนินไปได้ดีที่สุดที่สุด นำมาใช้ในการสร้างแนวคิดและนวัตกรรมใหม่ๆ ในเชิงบวกอย่างสร้างสรรค์ โดยไม่หลงเสียเวลากับการขุดคุ้ยปัญหาและหมกมุ่นอยู่กับการพยายามแก้ปัญหาที่มักจะพบแต่ปัญหาไม่รู้จบสิ้น แต่หากเรานำเอาปัจจัยเชิงบวกที่เป็นพลังชีวิตหรือจุดเด่นมาขยายผล ก็จะช่วยให้ชีวิตของเรา/องค์กรสามารถพัฒนาไปในทางสร้างสรรค์อย่างมีความสุขได้ แนวคิดกระบวนการดังกล่าวกำลังเป็นที่นิยมทั่วโลกมากขึ้น เพราะมีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์และสังคมที่ชื่นชอบด้านบวกมากกว่าด้านลบเพื่อความอยู่รอด

วิถีชุมชนวัด - วิถีทางใหม่แห่งการเป็นพระศาสนจักร (A New Way of being Church) ตามที่สมัชชาพระสังฆราชแห่งเอเชียได้ตกลงกันว่า พระศาสนจักรในเอเชียจะต้องเป็นชุมชนที่มีความเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนย่อยๆ ที่ซึ่งฆราวาส นักบวชและพระสงฆ์รับรู้และยอมรับกันและกันในฐานะเป็นพี่น้องชายหญิงต่อกัน... และเป็นชุมชนที่ทุกคนมีส่วนร่วม... (FABC 5: 8.1.1-2) ความเป็นประชากรของพระเจ้าตามต้นแบบของชุมชนคริสตชนสมัยอัครสาวกที่ ดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน... ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง... (กจ 4:32, 2:42) จึงมีใช้สิ่งใหม่ แต่เป็น วิถีชีวิตคริสตชน ที่เน้นการรื้อฟื้นรูปแบบการเจริญชีวิตคริสตชนที่เน้นความเป็นหมู่คณะ/ชุมชนในทุกระดับของพระศาสนจักร โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชุมชนวัดขึ้นไป ชุมชนคริสตชนย่อยๆ ในบริบทชุมชนวัด แสดงออกถึงความเป็นพี่น้องกันโดยมีส่วนร่วม ช่วยกันแบ่งเบาภาระและจัดดำเนินการด้านต่างๆ ของชุมชนวัด... การเอาใจใส่ต่อผู้ยากไร้ต่ำต้อยและการอุทิศตนเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม ชุมชนย่อยๆ เหล่านี้มีรากฐานอยู่ที่พระคริสตเจ้าและดำรงชีวิตอยู่ในพระองค์ โดยสลับฟังพระวาจาของพระเจ้า ร่วมกันภาวนาโดยมีจุดศูนย์- รวมอยู่ที่ศีลมหาสนิท เจริญชีวิตร่วมเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกัน และเป็นความหวังอันยิ่งใหญ่สำหรับความเป็นอยู่ของพระศาสนจักร (RM 51) ที่ประชุมสมัชชาเพื่อกำหนดแผนอภิบาล ค.ศ. 2010 ได้เห็นพ้องต้องกันที่จะเน้นให้ “วิถีชุมชนวัด” เป็นวิธีการหลักและสำคัญที่สุด (ข้อ 21) ในการสร้างและพัฒนาชุมชนวัด (เทียบทิศทางฯ 2000-2010:39-44)

ชีวิตภาวนา การภาวนาเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เพราะพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ (ปฐมก 1: 27) มนุษย์จึงสามารถติดต่อกับพระเจ้า โดยการภาวนา การภาวนาแบบคริสตชนคือ การสร้างความสนิทสัมพันธ์ส่วนตัวโดยรู้ตัวกับพระเจ้า พระบิดาของเราในพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งเป็นผลของการทำงานของพระจิตเจ้าในใจของเรา (รม 8:15) การภาวนาเสมอจนกลายเป็นชีวิตภาวนาซึ่งสามารถพัฒนา ให้ก้าวหน้าเป็นลำดับไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า การ

ภาวนาและชีวิตคริสตชนไม่อาจแยกจากกันได้ (CCC 2745) เราภาวนาตามที่เราดำเนินชีวิต และเราดำเนินชีวิตตามที่เรากาณา พระศาสนจักรเชิญชวนคริสตชนให้ภาวนาเสมอทั้งส่วนตัวและในพิธีกรรม มีรูปแบบการภาวนา 3 แบบคือ การภาวนาออกเสียง (vocal prayer) การรำพึง (meditation) และจิตภาวนา (contemplative prayer)

งานอภิบาลเชิงสังคม (socio-pastoral) ในความหมายของศาสนาคริสต์ คือการดูแล รักษา และเลี้ยงดูประชากรให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ครบครันในทุกๆ มิติของสังคม ตามที่พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ว่า เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี (ยน 10:11-14) และพระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้บรรดาอัครสาวก และศิษย์ของพระองค์ปฏิบัติพันธกิจนี้สืบไป ดังนั้น พระศาสนจักรในฐานะผู้สืบทอดพันธกิจ ดูแล รักษา และเลี้ยงดูฝูงแกะ (ประชากร) ผู้มีชีวิตอยู่ในบริบทสังคมที่หลากหลายและสลับซับซ้อน ต้องถือว่า งานอภิบาลเชิงสังคมเป็นทั้งกรอบความคิดพื้นฐานที่สำคัญ และเป็นแนวทางการปฏิบัติงานกับมนุษย์ที่เปิดกว้างครอบคลุมทุกมิติ และเข้าถึง สภาพปัญหาที่มนุษย์กำลังเผชิญอยู่ในสังคม (GS 1) เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้อยู่ด้วยกันฉันพี่น้อง และบรรลุถึงชีวิตที่สมบูรณ์

ผู้รอโอกาส บุคคลผู้ได้รับการระบุว่า เป็นผู้ขาดแคลน เฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยอันจำเป็นของชีวิตหรือสุขภาพ จากผลกระทบของสภาพแวดล้อม

สื่อใหม่ (New Media) หรือ สื่อณมิติ เป็นสื่อที่เกิดจากการสร้างสรรค์ หรือการใช้งานกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งบางส่วนสามารถโต้ตอบกับผู้ใช้งานได้ และมักจะอยู่ในรูปแบบของดิจิทัล ตัวอย่างของสื่อใหม่ มี อาทิ วิดีโอเกม ซีดีรอมมัลติมีเดีย ซอฟต์แวร์ เว็บไซต์ อีเมล ตู้ให้บริการสารสนเทศ โทรศัพท์โต้ตอบ พอดแคสต์ นวนิยายแบบข้อความหลายมิติ (hypertext fiction) อุปกรณ์พกพาหรืออุปกรณ์เคลื่อนที่ เช่น โทรศัพท์มือถือ พีดีเอ

หลักการ 3 ประการ

หลักการที่ 1 การเสริมสร้างชุมชน

เพื่อให้ความมุ่งมั่นของพระศาสนจักรที่จะส่งเสริมศักดิ์ศรีมนุษย์ผู้มีภาพลักษณ์ของพระเป็นเจ้า และได้รับการไถ่กู้อย่างเป็นจริง เราเห็นว่า การดำเนินชีวิตและภารกิจของเรา จำเป็นต้องเน้นส่งเสริมมนุษย์ให้สร้างเสริมความเป็นชุมชนขึ้นมา เพื่อมนุษย์จะได้สามารถแสดงออกซึ่งคุณธรรมความรัก การช่วยเหลือเกื้อกูลกันฉันพี่น้อง และคุณค่าที่ดีงามต่างๆ ตามคุณค่าพระอาณาจักรของพระเจ้า เราสามารถเสริมสร้างชุมชนนี้ได้ ในครอบครัว วัด หมู่บ้าน โรงเรียน ที่ทำงานของเรา และในแวดวงสังคมอื่นๆ ที่เราเข้าไปเกี่ยวข้อง รวมทั้งเชื่อมโยงชุมชนของเรากับชุมชนอื่นให้เกิดเครือข่ายที่กว้างขวางขึ้น เพื่อให้คุณธรรมความรักและการช่วยเหลือกันดำรงอยู่ในสังคมทุกระดับ

หลักการที่ 2 การดำเนินชีวิตอย่างเป็นองค์รวม

ในการเสริมสร้างชุมชนนี้ พระศาสนจักรจะดำเนินชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กับการ

อภิบาลและการแพร่ธรรมอย่างเป็นทางการและมีดุลยภาพ โดยให้ครอบคลุมทุกมิติชีวิตอย่างสอดประสานกัน ทั้งฝ่ายชีวิตจิตและฝ่ายโลก ทั้งด้านคุณค่าศาสนา ศีลธรรม สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การเมือง สิทธิมนุษยชน และทำงานสัมพันธ์กับคนทุกกลุ่ม ทุกศาสนาและทุกเพศทุกวัย โดยให้ความสำคัญต่อคนยากไร้เป็นพิเศษ ในชีวิตส่วนตัวและในงานของเรา นั้น เราก็จะปฏิบัติคุณธรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกัน ทั้งด้วยคำพูด และการกระทำ อีกทั้งจะปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเสมอภาคกันฉันพี่น้อง

หลักการที่ 3 การมีส่วนร่วมของทุกคน

ในการสร้างเสริมชุมชนอย่างเป็นทางการนั้น พระศาสนจักรในประเทศไทยจะเร่งส่งเสริมและสนับสนุนทุกคนให้ร่วมมือกันอย่างแท้จริง และด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส อีกทั้งจะร่วมมือกับพี่น้องนิกาย ศาสนาและผู้มีความเชื่ออื่น รวมทั้งผู้มีน้ำใจดีทั้งมวล บนพื้นฐานของการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ด้วยความจริงใจ และความเสมอภาค โดยอาศัยการเสวนาด้วยชีวิตกับทุกฝ่าย ทั้งนี้ พระศาสนจักรถือว่าในการสร้างสรรค์พระอาณาจักรของพระเจ้าและการส่งเสริมศักดิ์ศรีมนุษย์นั้น ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

(อ้างอิง ข้อตกลงร่วม การประชุมติดตามสมัชชาทิศทางการอภิบาล 15-16 สิงหาคม ค.ศ. 2002 ณ ศูนย์ฝึกอบรมงานอภิบาล บ้านผู้หว่าน สามพราน)

ผู้อภิบาล หมายถึง พระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร

ผู้ร่วมอภิบาล หมายถึง นักบวช ครูคำสอน ผู้นำกลุ่มคริสตชน และอื่นๆ

อักษรย่อ (Abbreviations)

DV	Dei Verbum สังฆธรรมนูญเรื่องการเผย (ความจริง) ของพระเป็นเจ้า
EA	Ecclesia in Asia สมณสาส์นหลังการประชุมสมัชชา พระศาสนจักรในเอเชีย
GE	Gravissimum Educationis คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่องการอบรมตามหลักพระคริสตธรรม
GS	Gaudium et Spes พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในสมัยนี้
IM	Inter Mirifica สมณกฤษฎีกาว่าด้วยสื่อมวลชน
RM	Redemptoris Missio สมณสาส์น พระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่

เอกสารอ้างอิง

- แผนอภิบาลคริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย
- คู่มืออภิบาล สำหรับพระสงฆ์สังฆมณฑล ในพระศาสนจักรที่ขึ้นสังกัดต่อกระทรวงเผยแผ่พระวรสารสู่ปวงชน (1990)
- ประมวลคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (2007)
- คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาค 3 ชีวิตในพระคริสตเจ้า (2003)